

om et saadant bliver nedsat — finder Anledning dertil.

Det ærede Medlem fra Helsingør (Christian Rasmussen) tiltraadte Lovforslaget som Helhed, men var noget betænkelig ved, at Renten var sat op til 4 pCt., og kunde i saa Henseende ønske, at Loven blev forlænget med kun et Aar og Rentefoden ikke forhøjet. Og han begrundede dette med, at naar der var gaaet et Aar, kunde Forholdene være forandrede, der kunde i Løbet af dette Aar være sket Ting, som man i Øjeblikket ikke kunde overse. Men at netop Rentefoden i dette Aar skulde blive lavere, kan jeg ikke tro. Man kan selvfølgelig alle være med til at beklage den høje Rentefod, men derpaa kan vi ikke raade Bod. Naar jeg har foreslaaet 4 pCt., er det, fordi jeg synes, det er en passende Rente i Forhold til den Rente, Staten giver. Jeg kan derfor ikke tilraade, at man skulde forlænge Loven med et Aar og beholde den nuværende lave Rente af 3 pCt.

Det ærede Medlem fra Kerteminde (Eduard Larsen) omtalte forskellige Forhold og nævnedes først, at jeg ingen Forklaring havde givet paa, hvorfor jeg kun havde foreslaaet Loven forlænget med 3 Aar i Stedet for at lade den gælde i 5 Aar som den nu gældende Lov. Jeg har ikke villet foreslaa Loven forlænget mere end 3 Aar af forskellige Grunde, ogsaa af den Grund, som det ærede Medlem nævnedes, at Fiskeriet for Øjeblikket er i en rask Udvikling, og at en Revision af vore Fiskerilove muligvis ogsaa kunde have sin Betydning med Hensyn til denne Lov. Dernæst har jeg den Grund, at jeg i det hele — ogsaa overfor Husmandslovene — ønsker, at de kun skal forlænges med 3 Aar, fordi jeg tror, at alle vore Love, som angaar Laan paa forskellig Vis, bør være til Revision, naar vi i Aaret 1916 skal foretage en Revision af samtlige vore Skatte-love her i Landet. Det kan have nogen Betydning i Forening dermed at drøfte disse Laaneanliggender. Det ærede Medlem fra Kerteminde vilde gerne have rettet, at der i Loven ikke tales om Laan til Konserveringsanstalter. Der staar ganske vist i § 4, Punkt p, at der skal være 30 Medlemmer, hvis Fartøjer, Baade og Redskaber har en Værdi af 14,000 Kr., men Landbrugsministeren kan dog vige bort derfra. Det er imidlertid min Opfattelse, at selv om den ønskede Ændring ikke skulde blive foretaget, vil det være tilstrækkeligt, at Tinget her med Tilslutning fra Ministeren udtaler, at Konserve-

ringsanstalter for Fremtiden godt kan komme ind under denne Lov, ligesom Salterier og Røgerier o. s. v. Det ærede Medlem mente, at et Antal af 30, som her staar, var for meget, og at det skulde være en passende Kreds, som vilde paatage sig det solidariske Ansvar. Ja, naar man i det hele vil afvige fra Fordringen om de 30 Medlemmer, kunde jeg meget godt tænke mig, at man f. Eks., naar der var Tale om Konserveringsanstalter, kunde nøjes med et mindre Antal og, naar det solidariske Ansvar blev bibeholdt, kunde laane til en saadan Kreds.

Det vil altsaa ses, at det Tab, som Bemærkningerne til Lovforslaget antyder, at Staten har lidt i disse Aaringer, ikke har afskrækket mig fra at fremsætte Forslaget om Lovens Forlængelse, thi jeg mener, at naar man indlader sig paa den Slags Ting, skal man ikke blive afskrækket over, at Staten taber visse smaa Beløb. Der er ganske vist tabt et Beløb af omtrent 150,000 Kr., men det falder nærmest paa eet Aar, og for øvrigt fordeler Tabene sig paa meget smaa Beløb. De Tab, der har været i de sidste Aaringer, skal ikke afskrække os fra at fortsætte. Det er altsaa ikke af Hensyn til Risikoen, at jeg har foreslaaet, at Loven kun skulde gælde for 3 Aar, det er af Hensyn til andre Ting, bl. a., som sagt, at der samtidig med denne Lovs Revision forestaar Revision af mange andre Love, hvilket muligvis kunde have Indflydelse paa en Revision af denne Lov. Dernæst vil et Spørgsmaal som dette ikke lide noget ved, at man med korte Mellemlum drøfter det.

Jeg takker for Tilslutningen til Lovforslaget og skal være villig til, hvis der bliver nedsat et Udvalg derom, med det at drøfte saadanne Ændringer, som her er antydede af forskellige ærede Medlemmer.

Eduard Larsen: Jeg takker den højt-ærede Landbrugsminister for det velvillige Svar, han gav. Med Hensyn til Konserveringsanstalterne maa jeg sige, at der vist fra den højtærede Landbrugsministers Side foreligger noget af en Misforstaaelse. I den nugældende Lov forudsættes det udtrykkeligt, at der kan gives Penge til en Konserveringsanstalt, men det er saaledes sammenblandet med andre Ting, at Bestemmelsen aabenbart aldrig er blevet benyttet, og naar jeg her i Dag har trukket den frem, er det bl. a. for at slaa til Lyd for Tanken om, at Fiskerne kan søge Penge til saadanne Konserveringsanstalter.